

CEPV2001

1 Jákob se doslechl, jaké řeči vedou Lábanovi synové: „Jákob pobral všechno, co patřilo našemu otci, a z toho, co měl otec, získal takové postavení.“ ([: [Kaz 4:4](#)])

2 Viděl i na Lábanovi, že se už k němu nemá jako dřív. ([: [1S 18:9](#)])

3 Tu řekl Hospodin Jákobovi: „Navrat' se do země svých otců a do svého rodiště; já budu s tebou.“ ([: [Gn 28:15](#)])

4 Jákob si proto dal zavolat Ráchel a Leu na pole k svému stádu

5 a řekl jim: „Vidím na vašem otci, že se ke mně nemá jako dřív. Ale Bůh mého otce je se mnou. ([v. [29,42](#) [Gn 48:15](#)])

6 Vy samy víte, že jsem vašemu otci sloužil ze všech sil. ([v. [38–42](#) [Gn 30:29](#)])

7 Ale váš otec mě obelstil, desetkrát změnil mou mzdu. Bůh mu však nedovolil, aby mi provedl něco zlého. ([v. [41](#) : [Jb 19:3](#)])

8 Když říkal: ‚Tvou mzdou bude vše skvrnitě,‘ všechny ovce a kozy vrhaly mláďata skvrnitá. A když říkal: ‚Tvou mzdou bude vše pruhované,‘ všechny ovce a kozy vrhaly mláďata pruhovaná. ([[Gn 30:32](#)- [Gn 30:36](#)])

9 Tak odňal Bůh stáda vašemu otci a dal je mně. ([v. [16](#) : [1S 2:7](#) [Př 13:22](#)])

10 V době, kdy se ovce a kozy běžely, rozhlédl jsem se a ve snu jsem náhle spatřil, že samci, skákající na ovce a kozy, byli pruhovaní, skvrnití a stříkaní.

11 Ve snu mi tehdy Boží posel řekl: ‚Jákobe!‘ Odvětil jsem: ‚Tu jsem.‘

12 I řekl mi: ‚Rozhlédni se a viz: Všichni samci, skákající na ovce a kozy, jsou pruhovaní, skvrnití a stříkaní. Viděl jsem totiž všechno, co ti Lában dělá. ([: [Ex 3:7](#) [Ex 3:9](#) [Ž 10:14](#)])

13 Já jsem Bůh z Bét-elu, kde jsi olejem pomazal posvátný sloup a kde ses mi zavázal slibem. Vyjdi teď hned z této země a navrat' se do své rodné země.“ ([[Gn 28:13](#)- [Gn 28:22](#) [Gn 35:7](#)])

14 Ráchel i Lea mu odpověděly: „Máme vůbec ještě v domě svého otce dědičný podíl?”

15 Cožpak pro něho nejsme jako cizí? Vždyť nás prodal a stříbro shrábl. ([[Gn 29:15](#)- [Gn 29:28](#) [Gn 30:26](#)])

16 Celé bohatství, které Bůh odňal našemu otci, patří nám a našim synům. Jen udělej všechno, co ti Bůh řekl.“

17 Jákob tedy vstal, posadil své syny i ženy na velbloudy,

18 sehnal také všechna svá stáda, vzal všechno nabyté jmění, vlastní stáda získaná v Rovinách aramských, a ubíral se ke svému otci Izákovi do země kenaanské. ([[Gn 35:27](#)])

19 Když Lában odešel ke stříži svého bravu, ukradla Ráchel otcovy domácí bůžky. ([: [1S 25:2](#) [2S 13:23](#) : [Ex 12:36](#) : [Sd 17:5](#) [Sd 18:24](#) [1S 19:13](#) [1S 19:16](#) :: [Gn 35:2](#)- [Gn 35:4](#) [Joz 24:2](#)])

20 A Jákob Aramejce Lábanu přelstil, takže nevyšlo najevo, že chce uprchnout.

21 Uprchl se vším, co měl. Přebrodiv řeku Eufrat a dal se směrem k pouhí Gileádu.

K

1 Když pak uslyšel Jákob slova synů Lábanových, ani praví: Pobral Jákob všechno, co měl otec náš, a z těch věcí, kteréž byly otce našeho, způsobil sobě tu všecku slávu;

2 A viděl tvář Lábanovu, a aj, nebyla k němu tak jako prvé:

3 I řekl mu Hospodin: Navrat' se do země otců svých, a k příbuznosti své, a budu s tebou.

4 Protož poslav Jákob, vyvolal Ráchele a Lie na pole k stádu svému.

5 A řekl jim: Vidím tvář otce vašeho, že není ke mně tak jako prvé, ješto Bůh otce mého byl se mnou.

6 A vy samy víte, že vši svou silou sloužil jsem otci vašemu.

7 Ale otec váš oklamal mne, a na desetkrát změnil mou mzdu; však nedopustil mu Bůh, aby mi zle učinil.

8 Když takto řekl: Co bude peřestého, to nechť jest mzda tvá, tedy všecky ovce rodily peřestý plod. Když pak takto řekl: Co přepásaného na nohách, to bude mzda tvá, tedy všecky ovce rodily přepásané na nohách.

9 A tak odjal Bůh stádo otce vašeho a dal mně.

10 Nebo takto bylo: Tehdáž, když se dobytek běžel, já jsem pozdvihl očí svých, a viděl jsem ve snách, a aj, berani scházející se s ovcemi byli přepásaní na nohách, peřestí a skropení.

11 Tedy řekl mi anděl Boží ve snách: Jákobe! A já jsem odpověděl: Ted' jsem.

12 I řekl: Pozdvihni nyní očí svých a pohled', že všickni berani scházející se s ovcemi jsou přepásaní na nohách, peřestí a skropení; nebo jsem viděl všecko, co tobě Lában dělá.

13 Já jsem ten silný Bůh, kterýž jsem se ukázal tobě v Bethel, kdež jsi pomazal kamene, kdež jsi mi se slibem zavázal; vstaniž nyní, vyjdi z země této, a navrat' se do země příbuznosti své.

14 Tedy odpověděly mu Ráchel a Lía, řkouce: Zdaž ještě máme díl jaký a dědictví v domě otce našeho?

15 Zdalíž nejsme počteny před ním za cizí? Nebo prodal nás, ano i peníze naše do čista utratil.

16 Všecko zajisté bohatství, kteréž odjal Bůh otci našemu, naše jest a synů našich; protož nyní učiň vše, což mluvil tobě Bůh.

17 Vstav tedy Jákob, vsadil syny své a ženy své na velbloudy.

18 A pobral všecken dobytek svůj, a všecko jmění své, kteréhož byl dosáhl, dobytek svého vychování, kteréhož nabyl v Pádan Syrské, aby se navrátil k Izákovi otci svému do země Kananejské.

19 (Lában pak byl odšel, aby stříhl ovce své. V tom ukradla Ráchel modly, kteréž měl otec její.)

20 I ušel Jákob tajně od Lábanu Syrského, neoznámiv mu, že jde pryč.)

21 Takž ušel se vším, což měl; a vstav, přepravil se přes řeku, a bral se přímo k hoře Galádské.

- Samozřejmě, že Jákobův trik nemohl dlouho unikat Lábanově pozornosti. Ten určitě využil Jákobovy nabídky a svá stáda kontroloval, neboť nalezení jediného neskvrnitého kusu v Jákobově stádě by bylo možnou záminkou k dalšímu prodloužení Jákobova pobytu.
- Jákob nyní vysvětluje, že jednal na Boží pokyn, takže mé domněnky s předchozí kapitoly byly správné. Bůh dodržuje neustále svou přísahu a drží na Jákobem svou ochrannou ruku. Navíc dostává od Boha pokyn k návratu (takže ne Rebeka (: [Gn 27,45](#)), ale Bůh dává signál k odchodu zpět)

- Ani Lea s Ráchel nejsou proti, naopak nemohou otci zapomenout, že s nimi nakládal jako s majetkem (: *nakolík však padlo jablko daleko od stromu lze posoudit z epizody s jablíčky lásky – Gn 30,14-16*)
- Podobně jako odchod z rodného domu, který byl vlastně útekem před hněvem Ezauovým, utíká Jákob i nyní a opět používá Isti. Jistě byl zvýhodněn třídenní vzdáleností (Gn 30,36) od Lábanových stád a navíc využil období stříže, kdy bylo vše na nohou a točilo se kolem vlastních stád. Takto se Jákobovi podařilo nepozorovaně uniknout a vydat se směrem k domovu.
- Další ingrediencí (*má domněnka, že vyvolanou byla Lea*), která vypovídá proti Ráchel byla její krádež domácích bůžků (: výklad midraše v kap. 28 – Jákob nebyl ušetřen modloslužby)

22 Třetího dne bylo Lábanovi oznámeno, že Jákob uprchl. ([: Gn 30:36])

23 Tu vzal s sebou své bratry⁽ⁱ⁾ a pronásledoval ho po sedm dní, až ho dohonil na pohoří Gileádu. (i) Sr 14,16, pozn. u (tak i dál). ([: Ex 14:5])

24 K Aramejci Lábanovi však přišel v noci ve snu Bůh a řekl mu: „Měj se na pozor! Mluv s Jákobem jen v dobrém, ne ve zlém!“ ([: Gn 20:3 Gn 20:6n Mt 2:12 : Př 16:7])

25 Lában dostihl Jákoba, který si na té hoře postavil stan. Sám se svými bratry si rovněž postavil stan na pohoří Gileádu.

26 A Lában Jákobovi vyčítal: „Cos to udělal? Přelstils mě. Mé dcery jsi odvedl jako válečné zajatce.

27 Proč jsi ode mne uprchl tajně jako zloděj a nic jsi mi neoznámil? Byl bych tě radostně vyprovodil s písničkami, s bubínkem a citerou.

28 Nedopřáls mi ani políbit mé vnuky a dcery; jednal jsi věru jako pomatenec. ([: 1Kr 19:20 Rt 1:9 Rt 1:14])

29 Bylo u mé moci naložit s vámi zle. Ale Bůh vašeho otce mi na dnešek řekl: „Měj se na pozor, mluv s Jákobem jen v dobrém, ne ve zlém.“ ([: J 19:10n])

30 Když už jsi tedy odešel, protože se ti tolik stýskalo po otcovském domě, proč jsi ukradl mé bohy?“

31 Na to Jákob Lábanovi odpověděl: „Bál jsem se a říkal jsem si, že bys mě mohl o své dcery připravit.

32 Ale u koho najdeš své bohy, ten nezůstane naživu! Před našimi bratry si prohlédni všechno, co mám, a vezmi si své.“ Jákob totiž nevěděl, že je Ráchel ukradla.

33 Lában vešel do stanu Jákobova a do stanu Lejina i do stanu obou služek, ale nic nenašel. Vyšel tedy ze stanu Lejina a vešel do stanu Ráchelina.

34 Ráchel však bůžky vzala, vložila je do torby na velbloudím sedle a sedla si na ně. Lában zpřeházel celý stan, ale nic nenašel. ([: Iz 37:19 Iz 44:9 Iz 46:1 Jr 10:5])

35 Ráchel otci řekla: „Necht' se můj pán nehněvá, že před ním nemohu povstat; stalo se mi, co se stává ženám.“ Lában slídlil, ale bůžky nenašel. ([: Lv 15:19- Lv 15:23])

36 Tu se Jákob rozhněval a začal se s Lábanem přit. Vyčítal mu: „Jaký je můj přestupek? Jaký je můj hřích, že ses za mnou tak hnal?“

37 Když jsi zpřeházel všechny mé věci, co jsi našel z věcí svého domu? Polož to před mé i své bratry, ať mezi námi dvěma rozhodnou! ([: Ex 22:9- Ex 22:12])

38 Byl jsem u tebe celých dvacet let. Tvé ovce a kozy nezmetaly. Berany z tvého bravu jsem nejídal.

39 Co bylo rozsápáno zvěří, jsem ti nevykazoval, nahrazoval jsem to ze svého; vymáhals to na mně, byl jsem okrádán ve dne i v noci.

40 Ve dne mě sužovalo vedro a v noci chlad. Spánek prchal od mých očí.

41 Celých dvacet let jsem ti v tvém domě sloužil: čtrnáct let za tvé dvě dcery a šest let za tvůj brav. Mou mzdu jsi změnil desetkrát. ([: Gn 29:27 Gn 29:30 Gn 30:28-34])

42 Kdyby se mnou nebyl Bůh mého otce, Bůh Abrahamův a Strach Izákových, propustil bys mě teď s prázdnou. Bůh viděl mou trýzeň a námahu mých rukou a na dnešek sám

22 I povědíno jest Lábanovi dne třetího, že utekl Jákob.

23 Tedy on vzav bratří své s sebou, honil ho za dnů sedm; a postihl ho na hoře Galádské.

24 (Přišed pak Bůh k Lábanovi Syrskému ve snách noci té, řekl mu: Varuj se, abys nemluvil s Jákobem nic jináč než přátelsky.)

25 Dohonil tedy Lában Jákoba; a Jákob již byl rozbil stan svůj na té hoře; Lában také položil se s bratřími svými na též hoře Galádské.

26 I řekl Lában k Jákobovi: Cos to učinil? Nebo jsi ušel tajně, a odvedls dcery mé jako zjímané mečem.

27 Proč jsi tajně utekl, a vykradl se ode mne, a nepovědělš mi, ješto bych tě byl vesele sprovodil s zpěvy, s bubnem a s harfou?

28 A nedopustils mi, abych políbil synů svých a dcer svých? Nemoudřes jistě udělal, čině tak.

29 Mělt' bych dosti s to moci, abych vám zle učinil, ale Bůh otce vašeho mluvil mi noci pominulé, řka: Hled', abys nemluvil s Jákobem nic jináč, než přátelsky.

30 Ale již to tam, poněvadž jsi předce odšel, roztouživ se po domu otce svého; než proč jsi ukradl bohy mé?

31 Tedy Jákob odpovídaje Lábanovi, řekl: Ušel jsem tajně; nebo jsem se bál a řekl jsem, že bys snad mocí odjal dcery své.

32 Nalezneš-li pak u koho bohy své, nechat' ten umře; před bratřími našimi ohledej sobě, jest-li co u mne tvého, a vezmi sobě. Ale nevěděl Jákob, že Ráchel je ukradla.

33 Všed tedy Lában do stanu Jákobova, a do stanu Líe, a do stanu obou děvek, nic nenalezl. A vyšed z stanu Líe, všel do stanu Ráchel.

34 Ráchel pak vzavši modly, vložila je pod sedlo, kteréž na velbloudu bývá, a sedla na ně. I přemetal Lában všecken stan, ale nic nenalezl.

35 A ona řekla otci svému: Necht' to není proti mysli, pane můj, že nemohu povstati proti tobě; nebo vedlé běhu ženského nyní mi se přihodilo. A všecko přehledav, nenalezl modl.

36 Protož rozhněvav se Jákob, tuze se domlouval na Lábanu. I odpověděl Jákob, a řekl Lábanovi: Jaké jest přestoupení mé? Jaký hřích můj, že rozpáliv se, honíš mne?

37 Nu již jsi přemetal všecky mé věci, a cos nalezl ze všech věcí domu svého? Polož ted' před bratřími mými a bratřími svými, necht' rozeznají mezi námi dvěma.

38 Byl jsem již dvaceti let s tebou; ovce tvé ani kozy tvé nikdy nezmetaly; a skopců stáda tvého nejedl jsem.

39 Co od zvěří roztrháno, toho jsem neodvodil tobě; sám jsem tu škodu nahrazoval, a ty jsi z ruky mé vyhledával toho, jako i toho, co bylo ukradeno ve dne aneb v noci.

40 Bývalo tak, že ve dne trápilo mne horko, a v noci mráz, tak že odcházal i sen můj od očí mých.

41 Již dvaceti let, jakž jsem v domě tvém; sloužil jsem tobě čtrnácte let za dvě dcery tvé, a šest let za dobytek tvůj, a změnils mzdu mou na desetkrát.

42 A kdyby Bůh otce mého, Bůh Abrahamův, a strach Izákův nebyl se mnou, jistě bys ty byl nyní pustil mne prázdného; ale trápení mé, a práci rukou mých viděl Bůh, protož tě pominulé

rozsoudil.“ (fv. 5; v. 53; : Ž 124:1n)

43 Lában na to Jákobovi odpověděl: „Toto jsou mé dcery a toto jsou moji synové. I brav je můj, ano, všechno, co vidíš, patří mně. Co však za těchto okolností mohu dnes udělat pro své dcery, pro ně a pro syny, které porodily?

nocí trestal.

43 Odpovídaje pak Lában, dí Jákobovi: Dcery tyto jsou dcery mé a synové tito jsou synové moji, i dobytek tento můj dobytek jest, ano cokoli vidíš, mé jest; ale což mám již učiniti dcerám těmto svým aneb synům jich, kteréž zrodily?

- Poté, co se Lában dozvěděl o Jákobově útěku, vydává se ho pronásledovat se svými bratry, tedy příbuznými. Pronásledování trvalo sedm dní. U pohoří Gileádu došlo k setkání, ale ještě předtím navštívil Hospodin Lábanu ve snu a varoval ho před špatným jednáním vůči Jákobovi. Zloba Lábanova byla zřejmě natolik veliká, že Bůh se rozhodl zasáhnout.
- Lában začíná Jákobovi vyčítat jeho tajný odchod, to, že ho přelstil, že jeho dcery odvedl jako zajatce (jejich názor jsme si mohli přečíst již dříve) a nakonec mu vyčítá krádež domácích bůžků.
- O jejich krádeži ale Jákob neměl tušení a proto nechává Lábanu prohledat tábořiště s tím, že pokud najde pachatele, bude tento usmrcen. Zřejmě ho ani nenapadlo, že zlodějkou je jeho milovaná Ráchel. Ta ovšem sehrála perfektní divadlo a Lában odchází s nepořízenou. To je voda na Jákobův mlýn a dotírá na Lábanu, jak chce celou situaci řešit. Nyní začíná on vyčítat vše špatné, čeho se mu za posledních dvacet let dostalo od Lábanu. My se nyní dozvídáme zákulisí celého příběhu. To, co jsme si mohli jen domýšlet je nyní vyřčeno rozhněvaným Jákobem na plno. Nakonec zmiňuje i Boží pomoc, bez které by odešel s prázdnou.
- Lában přesto argumentuje tím, že vše, co si Jákob vzal je jeho.
- *Za povšimnutí stojí v. 42, kde Jákob mluví o Bohu jako o Strachu Izákově (podobně v. 53) a mě napadá otázka proč. Proč Jákob nazývá Boha Strachem Izákovým? Budeme muset podniknout malý výlet do Izákova dětství, konkrétně mám na mysli jeho výlet s otcem Abrahamem na horu Moria, kde měl být obětován na Boží příkaz. To byl šok pro dospělého Abrahama, natož pak pro malého chlapce, který velice brzy pochopil, že není vše v pořádku a když ho otec položil na oltář, nebylo pochyb, co má následovat. Jak se asi musel cítit, když jeho vlastní otec nad ním pozvedl nůž. To musel být velice silný zážitek a snad právě proto je v Tóře zmíněn. Možná to silně ovlivnilo Izákovo vnímání Boha. Snad to způsobilo Izákovu budoucí pasivitu. Písmo o Izákovi příliš nemluví. Nevěstu mu přivedli, pak je zmínka o jeho věku při narození Ezaua a Jákoba a po epizodě s abímeletem se Izák usazuje a osídluje zemi Pelištejců (Gn 26,12-14). Kočovní život je symbolem závislosti na Bohu, na rozdíl od usedlého života zeměděle. Vidím zde náznak určité snahy postarat se o sebe sám. Dokonce i Bůh říká Izákovi, aby se nebál (Gn 26,24).*
- *Ale existuje midraš (Úvahy nad Tórou – str. 34), který ukazuje na Izáka jako na aktivního muže. Říká nám totiž, že Izák po smrti své matky Sary přivedl otci jako náhradu Hagar, ale Písmo se o ní zmiňuje jako o Ketúře (Okouřená kadidlem – její činy byly příjemné jako vůně kadidla). Další zmínka je o ní v I. Par 1,32, kde se o ní píše jako o Abrahamově ženě (nebo vedlejší ženě – JB) – Abraham měl kupodivu ženin více, ale zdá se, že tato jediná byla hodna, aby se stala Abrahamovou druhou ženou, zatímco ostatní poslal pryč na východ (Gn 25,1-6). Izák se usadil v Negebu poblíž Studnice Živého, který mě vidí. Proč právě zde, v místě, kde se Bůh zjevil Hagar, aby jí oznámil narození Izmaela? Možná zde hledal útěchu po smrti matky, možná se i stýkal se svým bratrem (:Gn 21,9) a jeho matkou, snad věděl i to, jak se Abraham trápil, když musel (?) propustit Hagar s dítětem (Gn 21,11). Písmo praví, že vyšel večer na pole a byl zamyšlen. Snad se modlil. V každém případě právě v té chvíli přijíždí Rebeka a Písmo praví, že teprve s ní našel útěchu po smrti matky. (tuto myšlenku uvádím jako zajímavost hodnou zamyšlení, neboť by jí někdo mohl brát jako spekulaci)*

44 Nuže, uzavřeme teď spolu smlouvu, a Bůh at' je svědkem mezi mnou a tebou!“ ([: Gn 21:27 Gn 21:32 Gn 26:28])

45 Jákob vzal tedy kámen a vztýčil jej jako posvátný sloup. ([: Gn 28:18 Gn 28:22 Gn 35:20])

46 Svým bratřím řekl: „Nasbírejte kameny.“ Vzali kameny, udělali val a na tom valu pojedli. ([: Joz 4:5- Joz 4:7])

47 Lában jej nazval Jegar-sahaduta (to je Nášep svědectví) a Jákob jej nazval Gal-ed (to je Val-svědék).

48 A Lában řekl: „Tento val je ode dneška svědkem mezi mnou a tebou.“ – Proto se jmenuje Gal-ed ([: Joz 24:27])

49 nebo Mispa (to je Hlídky), neboť Jákob řekl: „Hospodin at' je na hlídce mezi mnou a tebou, že už spolu nebudeme nic mít.“ –

50 Na to Lában: „Pokoíš-li mé dcery a vezmeš-li si jiné ženy mimo ně, hled', ne někdo z lidí, ale Bůh je svědkem mezi mnou a tebou!“ ([: Sd 11:10 1S 12:5])

51 Lában dále Jákobovi řekl: „Hle, tu je val a tu je posvátný sloup, který jsem vztýčil mezi sebou a tebou.

52 Svědkem je tento val, svědkem je i posvátný sloup, že já nepřekročím tento val proti tobě a ty nepřekročíš tento val a tento sloup proti mně se zlým úmyslem.

53 At' mezi námi soudí Bůh Abrahamův a bůh Náchorův, bůh jejich otce!“ A Jákob se zapřísáhl při Strachu svého otce Izáka. ([: Gn 16:5 1S 24:13 1S 24:16])

44 Protož pod', vejděme v smlouvu já a ty, aby byla na svědectví mezi mnou a tebou.

45 Tedy Jákob vzal kámen, a postavil jej vzhůru na znamení.

46 A řekl bratřím svým: Nasbírejte kamení. A nabravše kamení, udělali hromadu, a jedli tu na té hromadě.

47 I nazval ji Lában Jegar Sahadutha, a Jákob nazval ji Gál Ed.

48 Nebo řekl Lában: Tato hromada nechť jest svědkem od dnešku mezi mnou a tebou. Protož nazval jméno její Gál Ed,

49 A Mispah; nebo řekl Lában: Nechat' Hospodin hledí na mne a na tebe, když se rozejdeme od sebe.

50 Jestliže bys trápil dcery mé, a uvedl bys jiné ženy na dcery mé, žádného člověka není s námi; hledíž, Bůh jest svědek mezi mnou a tebou.

51 A řekl ještě Lában Jákobovi: Aj, hromada tato, a aj, sloup, kterýž jsem postavil mezi sebou a tebou,

52 Svědkem at' jest hromada tato, svědkem také sloup tento, já že nepůjdu dále k tobě za hromadu tuto, a ty tolikéž že nepůjdeš dále ke mně za hromadu tuto a sloup tento, k činění zlého.

53 Bůh Abrahamův, a Bůh Náchorův, Bůh otce jejich nechť soudí mezi námi. Přísáhl tedy Jákob skrze strach otce svého Izáka.

54 Nabil také Jákob hovad na té hoře, a pozval bratří svých,

54 Pak Jákob připravil na té hoře obětní hod. Povolal své bratry, aby pojedli chléb. Jedli tedy chléb a přenocovali na té hoře. ([: Gn 26:30])

aby hodovali; i hodovali a zůstali přes noc na též hoře.
55 I vstal Lában velmi ráno, a políbil synů svých a dcer svých, požehnal jich; i odšel a navrátil se k místu svému.

- Jako řešení navrhuje Lában uzavření smlouvy na jejíž znamení vztyčuje Jákob sloup a společně staví val, na kterém pojedli. (Z toho by se dalo usuzovat, že podobné stavby nemusely vždy sloužit jako obětiště, ale jednalo se o věc čistě praktickou).
- Podobně jako při odchodu z domu i nyní vztyčuje Jákob kámen jako pamětní sloup. Ovšem malý rozdíl zde přece můžeme nalézt. Zatímco v Bét-elu polévá sloup olejem (akt svatosti a vyvolení – jednalo se o Boží bránu), zde v Mispě jen postaví sloup (jedná se o smlouvu s člověkem)
- Poté oba dávají místu jméno, související s důvodem postavení valu, ale do budoucna bude spíše známo pod názvem Mispá, jak jej nazval Jákob.
- Lában využívá příležitosti a dovolává se proti Jákobovi Boha, bude-li mít jiné ženy kromě Lábanových dcer. Současně se chrání proti napadení tím, že zbudované místo je svědkem smlouvy.
- Je zvláštní, jak člověk, kterého tolik rozčílila krádež domácích bůžků se nyní dovolává spravedlnosti jediného Boha...
- Dnešním jazykem bychom mohli říci, že vše končí happyendem